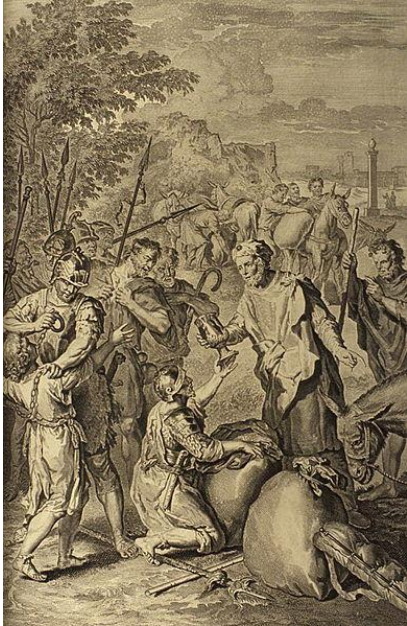

The Framing of Binyamin – Artwork

*Joseph's Cup Found in
Benjamin's Sack*
LaHaye Bible

*Joseph's Brothers Find the Silver Goblet in
Binyamin's Pack*
Alexander Ivanov

Joseph's Cup Found in Benjamin's Sack
Mortier Bible

The Framing of Binyamin in Art

Introduction

The three pictures displayed here, the engraving from the LaHaye Bible,^[1] Alexander Ivanov's painting,^[2] and the illustration from the Mortier Bible,^[3] all portray one of the most critical junctures of the Yosef narratives, the moment when Yosef's cup is found in Binyamin's sack. The artists differ in their depiction of Binyamin, Yosef's servants, and the silver goblet, and their contrasting perspectives reflect some of the ambiguities in the story of Bereshit 44.

Contrasting Images

LaHaye Bible

This engraving is the most sinister of the depictions. Yosef's men are dressed in full battle gear and armed with spears. Yosef has not just sent his chief of staff to accuse the brothers, but he has dispatched an entire militia. One of the men shackles the young, helpless, Binyamin, who is reaching pleadingly towards his older brother. The brother, holding the huge silver goblet in one hand, gazes back. His face is a mixture of bewildered surprise and disappointment.

Ivanov

In contrast to the LaHaye engraving, Ivanov depicts just two servants of Yosef, clothed not in armor but in everyday garb. The men point their fingers accusingly at the small, innocent looking, Binyamin and the fateful sack. The focus of the painting, though, is on the distress of the brothers. One brother rends his garments in anguish, while another grasps the tearful Binyamin protectively. A third scratches his head and holds out his hand, wondering how this could have happened.

Mortier Bible

The illustrator of this etching, unlike the other artists, chooses to depict Binyamin not as a child but as an adult, only slightly younger than his brothers.^[4] He kneels at his sack, his hand clutching the goblet and his gaze directed at Yosef's servant. His brothers stand just behind him, their faces filled with dismay at the turn of events. One looks beseechingly up to the heavens, while another lifts his hand towards Yosef's servant as if to keep him at bay.

Relationship to the Biblical Text

The artists' choices reflect certain ambiguities in the Biblical text and different possible interpretive stances:

Yosef's Servants

While both Ivanov and the illustrator of the Mortier Bible depict just one or two emissaries of Yosef, both dressed in servants' garb, the artist of the LaHaye Bible portrays a group of men in full military gear. Though a simple reading of Bereshit 44 suggests that Yosef sent but one servant, "the supervisor of his household," the different portrayals might relate to each artist's understanding of what Yosef was hoping to accomplish through his scheme. Was Yosef intentionally harsh, trying to punish his brothers for their deeds, measure for measure?^[5] Or was this simply a ruse to get Binyamin to stay in Egypt, with no intent of harming the other brothers or causing them undue suffering?^[6] See [Why Did Yosef Frame Binyamin?](#) for more.

Age of Binyamin

In both Ivanov's painting and the LaHaye Bible etching, Binyamin is shown as a young boy, not yet a teenager. In Mortier's Bible, in contrast, he is portrayed as an adult. How old was Binyamin at this point in the narrative? Was he significantly younger than his brothers?

Throughout the story, the brothers continually refer to Binyamin as their "little" brother and Yaakov, too, seems to treat him as a child, leading the reader to view him as such.^[7] On the other hand, Binyamin is born when Yaakov was en route back to Chevron, at some point before Yosef is sold into slavery. This would make him at least in his mid-twenties when our story takes place.^[8] The exact age differential between him and the brothers, though, is unknown as the chronology of both their births and the events that take place after Yaakov's return to Israel is murky. See [The Births and Relative Ages of Yaakov's Children](#) for details.

The Goblet

In the LaHaye engraving, Yosef's cup is depicted as a large silver goblet, similar in shape to a typical wine glass. In Mortier's Bible, in contrast, it resembles a small teapot. The contrasting depictions might relate to different understandings of the function of the goblet. Was it mainly a drinking cup or was it a magical object used for divination? Yosef has his servant tell the brothers: "הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נִחַשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ". The phrase "וְהוּא נִחַשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ", though, is ambiguous, and can be understood to refer either to the cup's divining powers^[9] or, alternatively, to Yosef's own abilities to guess its whereabouts.^[10]

The Sacks

In both engravings, the cup is found in a large, bulging sack, whereas in Ivanov's painting, the sack is quite small. Did the servant hide the goblet in Binyamin's big sack of grain or in his personal knapsack which contained his provisions for the journey? The size of the sacks raises a second question as well. How much wheat would Yosef sell any individual at one time? Was it rationed? Or, if you had enough money, could you buy as much as you want?

The Framing of Binyamin in Art Sources

BIBLICAL TEXTS

בראשית מ"ד: א'-י"ז

(א) וַיֵּצֵא אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת אֲמִתּוֹת הָאֲנָשִׁים אֲכֹל כְּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמִתּוֹתָיו. (ב) וְאֵת גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף תַּשִּׁים בְּפִי אֲמִתּוֹת הַקֶּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר. (ג) הַבֶּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֵמָּה וְחִמְרֵיהֶם. (ד) הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ קוּם רְדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגַּתְם וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה. (ה) הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ וַיִּנְחַשׁ בּוֹ הִרְעַתְם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם. (ו) וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. (ז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. (ח) הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצָּאנוּ בְּפִי אֲמִתּוֹתֵינוּ הִשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב. (ט) אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ נָמַת וְגַם אֲנַחְנוּ נִהְיָה לְאֲדֹנָי לַעֲבָדִים. (י) וַיֹּאמֶר גַּם עֵתָה כַּדְּבָרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיָה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים. (יא) וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת אֲמִתּוֹתָיו אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמִתּוֹתָיו. (יב) וַיִּחַפֵּשׂ בְּגָדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כֻּלָּה וַיִּמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמִתּוֹת בְּנֵימָן. (יג) וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלְתָם וַיַּעֲמִס אִישׁ עַל חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה. (יד) וַיָּבֵא יְהוּדָה וְאָחִיו בִּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֵנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה. (טו) וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי נָחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כְּמוֹנִי. (טז) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה נֹּאמֶר לְאֲדֹנָי מִה נְדַבֵּר וּמָה נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עוֹן עֲבָדֶיךָ הֲנֵנוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנָי גַּם אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ. (יז) וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיָה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשֹׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם.

CLASSICAL TEXTS

רשב"ם בראשית מ"ד: ה'

והוא נחש ינחש בו – יש לומר שהיה מראה עצמו לעיניהם כיוודע ענינים על ידי קסם ונחש, ושמה בכוס היה קוסם. ויש מפרשים חכם כמותו ינחש על הכוס מי גנבו ממנו לפי שכת' לפנינו כי נחש ינחש איש אשר כמוני, ואין כתוב שם ינחש בו.

אבן עזרא בראשית מ"ד: ה'

והוא נחש ינחש בו – הוא נסה אתכם בו לדעת אם אתם גנבים, כמו נחשתי (ברא' ל' כז), וכן כי נחש ינחש (ברא' מד טו), וטעמו למה לא פחדתם, כי לנסותכם שמתתי גביע הכסף לפניכם, והעלמתי עיני עד שתקוהו. ויאמר ר' יונה כי פ"י בו – בעבורו, וכן הוא טעמו, והוא ישאל למנחשים בעבורו, גם כי נחש ינחש, כי איש כמוני יש לי מנחשים. וי"א כי הגביע היה מצויר ובו היה מסתכל לפני אחיו ואומר זה הוא הגדול וזה נולד אחריו.

MEDIEVAL TEXTS

אברבנאל בראשית מ"ב:ז'

וההתנכרות ודבור הקשות שעשה יוסף לאחיו נראה לי בענינו שתי כוונות: הא' כי יוסף היה חכם וסר מרע וידע כי למחיה שלחהו א-להים לפני אביו ואחיו כי מה' היתה מסבה שימכרוהו אחיו להביא עליהם ועליו הטוב ההוא... אבל עכ"פ היו ראויים לעונש מה מצד מחשבתם הרעה... ולזה התנהג יוסף עמהם מדה כנגד מדה. כי לא הרע עמהם בפועל אבל בצער מחשבתם כשם שהם לא עשו לו רע אבל צערו אותו בחשבם להרע לו, וא-להים חשבה לטובה. והנה אחי יוסף חטאו נגדו במה שחשדוהו לרכיל ומביא את דבתם רעה אל אביהם ולזה שנאוהו ולא יכלו דברו לשלום בחשבם שהיה מדבר אליהם לשלום כדי לרגל עניניהם. ואם שהשליכו אותו אל הבור שהיה שם אסור ולא יוכל לצאת וללכת אנה ואנה, ואם במה שנתנוהו לעבד למדינים ההולכים מצרים. ולכן הספיק השם בידו שהענישים בדומה לדברים ההם בעצמם, כי הוא העליל עליהם שהיו מרגלים תחת מה שאמרו כנגדו שהיה רכיל ומוציא דבה, וג"כ באסרו את שמעון לעיניהם תחת מה שהשליכוהו אל הבור, ואם בלקחו מהם לעבד האח שעניי כלם תלויים היו בבנימין וזו היא הכוונה הא'.

MODERN TEXTS

שד"ל בראשית מ"ה:א'

ולא יכול יוסף וגו' – בתחלה היה בלבו לעכב אצלו בנימין ולשלח את אחיו בלי שיתודע אליהם, ועתה כשאמר לו יהודה והיה כראותו כי אין הנער ומת, נכמרו רחמיו על אביו, ומצא עצמו מוכרח להניח לבנימין שישוב אל אביו לבלתי ימות אביו, אך עם כל זה חשקו לקרב אליו בנימין נשאר בתקפו. והנה לא מצא תחבולה לשלח את בנימין אל אביו וגם לקרבו אצלו, אלא בשיתודע אליהם ויקראם כלם לבא אצלו, או כדעת אח"ס, בראותו עוצם התאמצות יהודה להשאר הוא עבד תחת בנימין נכמרו רחמיו על אחיו והסכים להתודע אליהם; אך היה מתאפק ומושל ברוחו שלא להתודע אליהם בפני המצרים הנצבים עליו, לבלתי ישמעו גנותם ששנאו את אחיהם ומכרוהו; ואולם בסוף מאמרו של יהודה נכמרו כל כך שלא יכול עוד להתאפק והוכרח לזעוק הוציאו כל איש מעלי.